

Heisek 1



ROČNÍK XXXIX září 2023

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká

Vpřed'áku buď zdráv!
Za námi zůstala louka i splav
I ten čas prázdnin nám naposled máv
ta v horách byla, ten z moře si lok
tenhle se uvařil a tenhle zmok
Podzim je od nás jen mrňavej krok
Je to tak máme tu zas novej rok!
Možná teď někdo z vás na mysli kles:
trénuje na ňákej básnickej ples,
nebo se totálně zbláznil ten pes?
Pohoda, netřeba do Bohnic běžet,
Jen buďte v klidu a zůstaňte ležet,
šilenství nezačlo v Pejskovi vězet
já jenom objevil web rymy.cz
a tak si říkám hned „Pročpak jim psát?“
Když můžu jim všechno zarapovat!

Hafhafhaf, hafhafhaf, hafhafhaf haf!
Koho sem nenesou! Z toho jsem paf!
Velkej Vpřed přivítá 6 novejch hlav!
Přijdou k nám Vojta, Josef, Elfie, Anika
Josífka a Řízek (aneb Štěpán Míka)
Naopak vedoucí Julinka hned
přechází od velkejch na Malej Vpřed.
všem říkám „Vítej a dobře se bav!“

Haf haf haf! Haf haf haf!



Dejte se do oslav!

Protože celej dav z vpřed'ácký rodiny

oslavil teď v létě svý narozeniny

Byla to Esterka, Emma a k nim Ela

A Kryštof s Jendou tak slavme to zvesela

A v září Řízek a Jana a ještě víc

pak slaví Eda, Mik... úrodněj to měsíc

a k tomu Samara, Aža a Tea pak

Tak všechno nejlepši! (granule, míč a tak...)

Štěk, Štěk, Štěk!

Zaplaťte prosím co nejdřív příspěvky!

Je to 400 Kč na pololetí, nebo 800 Kč na celej rok.

A doneste lístečky, kdy máte čas na družinovky!

Hu haf! Hu haf!

Vikingům štěkám na pozdrav!

Vzpomínáš na Hel a vzpomínáš na Thora?

Jörmungandr ten byl pořádná potvora!

Co teprv Loki, ten proradnej brambora,

ten nám teď našťestí už snad nic nezvorá!

No, už jste koukali na fotky z tábora?

Já jo, jsou pěkný a je jich tam mraky!

Tak jestlis neviděl, koukni se taky!

Haf, zvládneš vymyslet ještě nějakěj rým na haf, co jsem nepoužil? Jestli jo, můžeš ho poslat do e-psa za nějaký body.

Haf, to je vše z mýho dnešního pění
takže vám přeju všem příjemný čtení!



Co budeme dělat my větší?

12. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
19. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
22. 9.	Čaj	(16.00—19.00)
23. 9.	Výprava na Vraní	
26. 9.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
3. 10.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

6. 10.	Čaj	(16.00—19.00)
7. 10.	Padesátka a Třicítka a Výprava s Malým Vpředem	
26. — 29. 10.	Podzimní výprava	



Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Dlouhé prázdniny jsou za námi a je tu nový oddílový rok! Na táboře jsme prozkoumávali trpasličí ostrov a úspěšně ukuli kladivo pro Thora. Počasí se nás sice občas snažilo zastavit, ale zvládli jsme to.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Už v tomto čísle najdete seznam výprav do konce roku. Můžete si je tedy zapsat do svých kalendářů, ať

se na nich potkáváme v co nejhojnějším počtu.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Ještě dodatečně štěkám všechno nejlepší k narozeninám Elfí a Mikovi.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Už se těším, co nás čeká v tomhle roce. Z loňského stavění cukrárny se ještě teď oblizuju až za ušima!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!





Co budeme dělat my menší?

- | | | |
|--------|------------------------|---------------|
| 7. 9. | První schůzka | (17.00—18.30) |
| 14. 9. | Schůzka | (17.00—18.30) |
| 21. 9. | Schůzka | (17.00—18.30) |
| 22. 9. | Čaj | (16.00—18.00) |
| 23. 9. | Výprava na Vraní skálu | |

A dále?

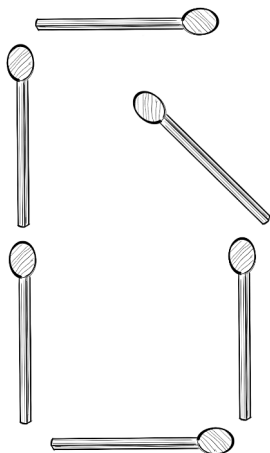
- | | | |
|--------------|---------------------|--|
| 6. 10. | Čaj | |
| 7. 10. | Výprava se staršími | |
| 24. 11. | Čaj | |
| 25. 11. | Výprava s rodiči | |
| 8. — 10. 12. | Vánoční výprava | |



Štěně

Rozsypané zápalky

Jeee, při vybalování z tábora se ti vysypaly sirky. Hrůza. . . Možná by z nich šlo něco postavit. Zvládneš posunout dvě zápalky a vytvořit tak domeček? Vytvořený domeček nakresli a do-nes ho pak ukázat Mikuldovi na schůzce (nebo pošli přes e-psa: *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.



Lokiho ostrov aneb Vyprávění z tábora Malého Vpředu

Jednoho letního podvečera se celá naše vikinská vesnice v poklidu věnovala svým každodenním činnostem, když tu se najednou s vítězným křikem vrátila dobytvačná výprava, která zhruba před rokem odplula do jižních krajů. Vyprávěli nám, že jejich soupeř byl strašlivý a neznal slitování, stáli proti značné přesile, ale s pomocí Ódina nakonec nepřátele přemohli a zabrali pro nás nová území. Úspěch výpravy jsme se vydali slavit do naší oblíbené hodovní síně v jeskyni zvané Frant'ák.



Tam na nás čekala na rožni pečená vepřová kýta, zelenina a čerstvé pečivo. Po hostině nám skaldi začali vyprávět příběhy o hrdinských činech našich předků. Zábava byla

v nejlepším, když se náhle ozval hrom a po něm hodovní síní zaduněl mohutný hlas mocného boha Thora. Thor nám pověděl, že se zlí obři snažili napadnout naši zemi, on sám bojoval se strašlivým obrem Hrungnirem a obra přemohl, ale při boji přišel o své kladivo Mjöllnir. Protože bez kladiva neodolá útokům obrů dlouho, poprosil nás Thor, abychom se vydali na starobylý ostrov trpaslíků, kde bylo jeho kladivo před dávnými časy ukováno a tam mu ukuli kladivo nové. Varoval nás ale, že na ostrově se usídlil Loki, bůh lsti a klamu, který nás může snadno ošálit.



Když Thor domluvil, začali jsme okamžitě plánovat, co dál, situace byla vážná a nebylo možné čekat se založenýma rukama. Rozdělili jsme se tedy — velcí se vydali na ostrov trpaslíků hned a my malí jsme se nejprve vydali do tábora

s tím, že vezmeme zásoby a připlujeme na ostrov druhý den. Ještě ten večer jsme připravili základní materiál na cestu. Druhý den jsme nalovili zvěř a i jinak doplnili zásoby jídla a s tím vším jsme vypluli na ostrov.



Tam jsme se brzy dostali do základního tábora, který velcí předchozí den stihli založit. Vybali jsme zásoby a ještě před průzkumem ostrova jsme se nejprve rozhodli vyrobit si zbraně — každý z nás tak do konce dne měl svůj vlastní meč.

Následující den jsme se vydali prozkoumávat ostrov. Během první z průzkumných výprav jsme na nejvzdálenějším místě ostrova našli návod na výrobu kladiva, ve kterém jsme si přečetli, co všechno je potřeba získat. Prošli jsme tedy ostrov křížem krážem, prozkoumali jsme Sopečné pohory, Mechový prales, Jezírka s gejzíry i tajemné Lokiho

zahrady, ve kterých jsme lstí přemohli dokonce i jedno z Lokiho dětí — obrovského vlka Fenrira. Během toho jsme získali spadlou hvězdu a topůrko. V tajemném trpasličím podzemí, které tvořil labyrint plný Lokiho vtípků, jsme našli i železnou rudu a trpasličí pec.



Pec jsme zažehli za pomoci spadlé hvězdy a z železné rudy odlili hlavu kladiva. Nakonec už zbývalo jen najít kouzelné runy, protože jinak bychom vyrobili jen obyčejné velké kladivo, a ne mýtické kladivo pro Thora. Vydali jsme se tedy na delší výpravu a propátrávali jsme i nezapadlejší části ostrova. Thor nám při cestě hřměním dával najevo, že stojí při nás a zatím stále obrům vzdoruje. Kouzelné runy jsme nakonec našli kus od trpasličího podzemí, takže jsme to k peci neměli daleko. U pece jsme sestavili dohromady topůrko, hlavu kladiva a runy a kladivo bylo hotovo!

Vydali jsme se s kladivem v ruce do velkého deště a volali jsme na Thora, že už pro něj máme kladivo. Thor si pro kladivo dokonce sestoupil k nám na zem a na důkaz své vděčnosti nám zanechal sladkou odměnu. Thor pak obry s pomocí kladiva zahnal a naše země byla opět v bezpečí. Mohli jsme tedy trpasličí ostrov s proradným Lokim opustit a vydat se zpět do svých domovů.



Pejsek

Místa v okolí tábora

V průběhu celého roku se vám zde pokusím osvětlit historii několika málo míst v okolí našeho tábořiště.

Oblast bývalého VVP Ralsko

V oblasti rozkládající se na západ od našeho tábořiště byla před 90 lety většina obyvatelstva německé národnosti. Místa tedy nesla německé názvy, např. obec Kostřice ležící směrem nahoru od studánky nesla jméno Kosterzitz nebo dnešní (bývalý) Jabloneček se jmenoval Gablonz.

Po 2. světové válce muselo německé obyvatelstvo odejít z Čech a všech více než 20 obcí zůstalo v podstatě prázdných. V roce 1950 byl na tomto řídko osídleném území zřízen vojenský výcvikový prostor (VVP) pro československou armádu. Během toho, co zde dalších 40 let — až do roku 1992 — vojáci cvičili, byla většina vesnic srovnána se zemí a došlo tak k jejich úplnému zániku. Zachovány zůstaly pouze budovy, které vojáci nějakým způsobem využívali — například bývalé školy v Jablonečku.



Německá škola v Jablonečků (1938)



Německá škola v Jablonečků (2008)

Po armádě zde zůstaly také mnohé další stopy — mu-
niční sklady, bunkry, letištní hangáry či kasárny. Mnoho
těchto objektů zůstává do dneška prázdných — jde napří-
klad o bývalé kasárny v Ploužnici, které jsou dnes jen zčásti
znovu obydlené nebo o konstrukci železničního mostu, na
němž jsme měli motivaci na Sicílii (tábor 2019).

Díky vojenskému prostoru zde příroda z velké části zů-
stala netknutá člověkem, roste tu mnoho chráněných rost-
lin a žije mnoho ohrožených zvířat. Celkově má neosídlená
krajina jedinečných charakter díky tomu, že jsou velmi pa-
trné bývalé vesnice, cesty, sady... Ve střední části se dnes
rozkládá obora Židlov — území ohraničené roštovými pře-
jezdy, kde jsou od roku 2011 chováni zubři evropští.

Celá tato historie je v celém okolí našeho tábora na
první pohled zřejmá, Zábrdka mimochodem tvořila hra-
nici VVP — zbytky starých hrází, rozvaliny bývalých domů,
propadlé sklepy — to vše jsou poslední zbytky toho, co
dodnes zbývá po vesnicích, které musely nuceně ustoupit
vojenské technice a rozvoji armády.

Kdo se Kryštofovi v klubovně pokusí na mapě (Máchův
kraj, KČT 15) ukázat hranice bývalého VVP Ralsko, určitě
ho nemine nějaký ten bod do bodování.



Bývalé kasárny v Plouznici (2013)



Železniční most v Plouznici (2019)



Vedoucovské putování po Krušných horách

Sešli jsme se v sobotu 19. 8. ráno na Hlavním nádraží v sestavě Samara, Týna, Pom a Tea a byli jsme jakžtakž připraveni vyrazit podívat se do Krušných hor. Naším hlavním cílem a celkovou motivací bylo Vosovo kočovné divadlo, na které jsme byli pozváni a které se mělo konat v sobotu večer na zastávce Kovářská. Ještě před nastoupením do vlaku nám na srazu předal Jenda nový oddílový foťák, abychom ho řádně ozkoušeli.

Do Pernštejna, kde naše cesta začínala, jsme dojeli kolem jedenácté a hned po výstupu nás uvítal náš největší nepřítel - vedro. Morálka klesala stejnou rychlostí, jako se před námi objevoval kopec, na který jsme mířili (byl vidět už od vlaku). Netuším, jak je to možný, ale když se řeklo že pojedem do Krušných HOR, tak nikdo z nás nemyslel na to, že se nejprve budeme muset do těch hor vyškrábat (nebo alespoň já ne, ups). Začali jsme cestou na zřícenině Perštejn a od ní pokračovali do Údolíčka, kde se nenechte zmást názvem, nám to připadalo spíš jako Kopečičko, musím ale přiznat, že to tam bylo hrozně hezký a rozhodně to mělo atmosféru.

Jo a pozor cestou jsme taky narazili na rulík zlomocný, jedovatou rostlinu, kterou jsem utrhla abych ji nadšeně ukázala ostatním a dostala jsem sprda co na to vůbec šáhám. (Nebojte, jak jsme později zjistili, na dotek to jedovaté není, člověk by musel sníst něco kolem dvaceti bobulí, aby to pro něj bylo smrtelné.) Jo a pozor podruhé, Samaře se cestou

rozbila noha a udělal se jí ošklivý puchýř na patě, takže ji ani rulík nerozveselil.

Po pár upocených hodinách jsme se konečně dostali nahoru do vesnice Měděnec, kde jsme zkontrolovali čas a cestu která nám zbývá a došli k závěru, že malinko nestíháme. Rozhodli jsme se tedy dojít na vlakovou zastávku a popojet poslední kilometry vlakem. Ještě předtím jsme si ale vyšlápli kousíček na kopec Mědník, který je zapsán do seznamu světového dědictví UNESCO jako hornická památka. Kopec je totiž plný štol, kde se dříve těžila železná ruda.



Na něm jsme se nasvačili a Samara se oddělila a došla na ještě dřívější vlakovou zastávku, protože měla stále nefunkční nohu.

Jen ve třech jsme tedy došli na zastávku Kovářská městys, kde jsme potkali Zeliho s Eliškou, které navigace dovedla na špatnou stanicí, a tak naskočili s námi do vlaku a všichni společně jsme dojeli k místu, kde mělo každou chvíli začít divadlo. Na místě už bylo vše připraveno, divadelníci dolaďovali detaily, občerstvení otvíralo, diváci už byli usazení a nás vítala Ester, která dorazila až na místo a měla s námi jít další den. Představení bylo místy více či méně matoucí, každopádně herecké výkony skvělé, výprava úžasná. Nic jiného jsme ani od Vosy a jeho stejně naladěných kamarádů nečekali. Děkujeme za pozvání!



Po představení jsme se rozloučili s Vosou a taky se Samarou, která se kvůli noze moudře rozhodla nemučit se a odjela s Eliškou a se Zelím zpátky domů. Poté jsme se

vydali hledat místo na spaní, na doporučení Vosy a mojí mámy jsme se vydali k místu zaniklé osady Königsmühle, kde se krom zbytků starých domů nacházelo velké množství land artu, který byl překvapivě fakt hezký. Celkově to místo bylo dechberoucí, naneštěstí jsme nebyli jediní koho to napadlo a dalších putovníků tam bylo mnoho, místo ale bylo rozsáhlé a spát se dalo kdekoliv. Kdo jste na místě nikdy nebyl, určitě můžeme doporučit, dávám tomu 11/10, nemělo to chybu, až budete někdy v Krušných horách, nesmíte to vynechat.



Ráno jsme vstali, nasnídali se a vyrazili dál. Cílem bylo nádraží ve Stráži nad Ohří, odkud jsme měli dojet domů, do Prahy. Šli jsme většinu trasy po zelené turistické značce a hned dopoledne si vylezli na další vrchol, tentokrát jsme

to našťestí tak do kopce neměli. Na kopci Meluzína (cool název, žejo?) jsme se pokochali pohledem na Klínovec (nejvyšší kopec Krušných hor) a pokračovali směr zastávka. Cestou jsme se zastavili na oběd v přístřešku u silnice, kde jsme rozvěsili všechny spací věci, které jsme měli mokré od rosy. Po nějaké chvíli se k našemu překvapení z modré oblohy rozpršelo a my tak byli nuceni vše rychle sbalit a nasáckovat se pod střechu. Za minutku už bylo nad námi šedivo a lilo docela dost. Když déšť neustával, rozhodli jsme se pokračovat i za mokra.

Pršet našťestí po chvíli přestalo a my jsme se úspěšně dostali na nádraží. Měli jsme dost času, tak jsme se došli podívat na pramen Korunní kyselka, který byl ale o dost méně monumentální, než jsme si ho představovali. (Ten můžete při návštěvě Krušných určitě vynechat.) Ještě než jsme nastoupili do vlaku, tak jsme si jako správní Vpřed'áci-bezd'áci usušili všechny boty, ponožky, bundy atd. na zemi nástupiště a pak nás jen čekala nekonečná tříhodinová cesta zpět.

zapsala tea



Ester se ptá

Nejlepší část prázdnin?

Tea: putování s kamarádkou po rakouských horách, **Jenda:** výpravy za uměním, **Ester:** Mácháč, **Áňa:** tábor a Norsko.

Nejlepší část letošního tábora?

Tea: vodní bitvy, **Jenda:** poklad, **Ester:** poklad, **Áňa:** zpívání u vedoucích a poklad.

Hory nebo moře?

Tea: horyy, **Jenda:** hory, **Ester:** moře, **Áňa:** spíš hory.

Jak byste potrestali Lokiho?

Tea: mám pár nápadů, ale radši bych si je nechala pro sebe, **Jenda:** volba č. 4 - „Obalíte Lokiho v dehtu a kachním peří, aby se mu všichni smáli,“ **Ester:** d'ábelsky (nasypala bych mu arašidy do bot), **Áňa:** já bych se mu omluvila.

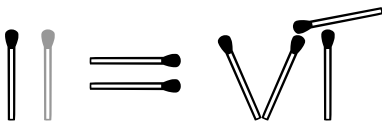
Jakou písničku, co zpíváme, máte nejradši?

Tea: asi Písek, **Jenda:** Podskalská, **Ester:** Jasná zpráva, **Áňa:** celkem všechny, ale nejradši Písek.

Řešení sirek

Pro všechny zvědavce tu mám řešení sirkového hlavolamu z červnového Pejska. Řešení byla hned tři, ale pěkně zá-
ludná!

1. řešení: jedna se rovná odmocnině z jedné



2. řešení: jednáct se rovná jedenáct (římskými číslicemi)



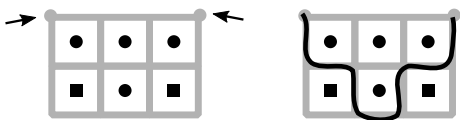
3. řešení: jedna se rovná jedna nebo jedna (využití vý-
rokové logiky)



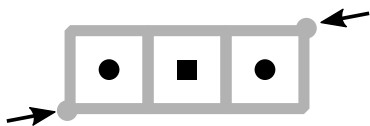
Rozděl a panuj!

Již od nepaměti panoval mezi kolečky a čtverečky spor. Tvým úkolem je nakreslit do mřížky jednu čáru tak, abys od sebe tyto dva tvary oddělil. Čára musí začínat a končit na označených místech a nesmí se křížit ani nikde dotýkat.

Na obrázcích níže je nalevo ukázka zadání a napravo jeho řešení.

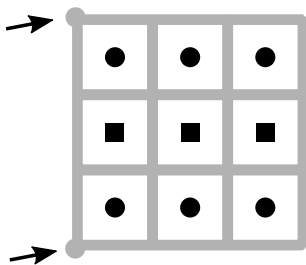


Pro mladší (do 5. třídy včetně)



Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Pro starší (od 6. třídy včetně)



Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikuláš: 721 294 254

Julie: 734 853 092

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz